

Warszawa, 07-09-2026 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Główny Koordynator do spraw

Ochrony Zdrowia Psychicznego

Błażej Kmiecik

GK-GKOZP.7016.2.2026.BK

Pan

Dr n. med. Łukasz Müldner-Nieckowski

**Konsultant Krajowy w dziedzinie
psychoterapii**

Szanowny Panie Doktorze,

w ostatnich tygodniach do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich (dalej, Biuro RPO) kilkakrotnie docierały informacje dotyczące sugerowanego wstrzymania działań zmierzających do uruchomienia specjalizacji w dziedzinie psychoterapii, o której mowa w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz.U.2026.1103 t.j.)

Warto nadmienić, że kwestia ta była w ostatnim czasie była przedmiotem publikacji prasowych, w których pojawiały się informacje o decyzji dotyczącej wstrzymania lub odłożenia w czasie uruchomienia specjalizacji w dziedzinie psychoterapii do momentu wejścia w życie ustawy regulującej wykonywanie zawodu psychoterapeuty.

W tym kontekście trzeba zwrócić uwagę na prowadzone przez Ministra Zdrowia prace nad ustawowym uregulowaniem zawodu psychoterapeuty. Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 19 grudnia 2025 r. (DZ. URZ. Min. Zdr. 2025.101) został powołany Zespół do spraw opracowania propozycji rozwiązań dotyczących regulacji zawodu psychoterapeuty. Informacje o intensywnych pracach Zespołu oraz przygotowywaniu kolejnej propozycji rozwiązań ustawowych należy ocenić jako

istotne i potrzebne. W toku prac nad wcześniejszą wersją projektu ustawy Biuro RPO, jak również sam Rzecznik Praw Obywatelskich, zgłaszał szereg uwag dotyczących proponowanych wówczas rozwiązań. Nie zmienia to jednak przekonania, że ustawowe uregulowanie zasad wykonywania zawodu psychoterapeuty stanowi istotny element porządkowania systemu ochrony zdrowia psychicznego, zarówno z perspektywy standardów wykonywania tej profesji jej etosu, jak również z punktu widzenia ochrony praw i bezpieczeństwa osób korzystających z psychoterapii.

W tym kontekście chciałbym powrócić do zagadnienia specjalizacji w dziedzinie psychoterapii.

Zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz.U.2025.342 t.j.) Minister Zdrowia został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, m.in. wykazu dziedzin, w których można uzyskać tytuł specjalisty, oraz szczegółowych warunków i trybu uzyskiwania tego tytułu. Na podstawie tego upoważnienia wydane zostało ww. rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, które wprost wymienia właśnie specjalizację z zakresu psychoterapii.

Informacje dotyczące ewentualnego wstrzymania działań zmierzających do uruchomienia tej ścieżki specjalizacyjnej budzą zatem zrozumiałe zainteresowanie. Mamy bowiem do czynienia z dziedziną specjalizacji, która została już formalnie wprowadzona do systemu prawnego i która funkcjonuje obok innych specjalizacji związanych z psychoterapią.

W polskim systemie ochrony zdrowia od szeregu lat funkcjonują bowiem również specjalizacje w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży oraz psychoterapii uzależnień. Są to odrębne ścieżki kształcenia funkcjonujące w ramach systemu specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, a ich ukończenie wiąże się z możliwością uzyskania państwowego tytułu specjalisty po zdaniu Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

Z całą świadomością należy oczywiście wskazać, że mówimy o różnych obszarach działalności zawodowej, ukierunkowanych na osoby doświadczające różnych problemów i zaburzeń zdrowia psychicznego. Jednocześnie trudno nie zauważyć, że z perspektywy systemu ochrony zdrowia obszary te pozostają ze sobą

ściśle powiązane, zarówno w wymiarze klinicznym, jak i organizacyjnym oraz prawnym.

W związku z tym powstaje istotne pytanie o wzajemną relację pomiędzy planowanym ustawowym uregulowaniem zawodu psychoterapeuty (ewentualnym odstępniem w tym zakresie od specjalizacji) a już funkcjonującym systemem specjalizacji istniejącej w zbliżonych obszarach aktywności terapeutycznej.

Nawet jeżeli ustawa regulująca wykonywanie zawodu psychoterapeuty zostanie uchwalona i wejdzie w życie w relatywnie krótkiej perspektywie czasowej, należy mieć świadomość, że proces legislacyjny, a następnie przygotowanie i wdrożenie aktów wykonawczych oraz rozwiązań organizacyjnych, może potrwać znaczący okres.

W tej perspektywie zasadne wydaje się pytanie, w jaki sposób ewentualne wstrzymanie uruchomienia specjalizacji w dziedzinie psychoterapii miałyby zostać skoordynowane z funkcjonującymi już ścieżkami kształcenia specjalistów w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży oraz psychoterapii uzależnień.

Może bowiem powstać sytuacja, w której w jednym z obszarów psychoterapii państwowa ścieżka specjalizacyjna zostanie czasowo wstrzymana/ zlikwidowana, podczas gdy w innych obszarach nadal będzie funkcjonowała i prowadziła do uzyskania państwowego tytułu specjalisty. Z perspektywy spójności systemu kształcenia, jego przewidywalności, a przede wszystkim bezpieczeństwa pacjentów, wymaga to szczególnego wyjaśnienia.

W szczególności istotne jest ustalenie, w jaki sposób przyszła ustawa regulująca wykonywanie zawodu psychoterapeuty będzie odnosiła się do osób, które obecnie kształcą się lub będą kształcić się w ramach istniejących specjalizacji, w tym specjalizacji w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży oraz psychoterapii uzależnień.

Mając na uwadze, że pełni Pan funkcję Konsultanta Krajowego w dziedzinie psychoterapii, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U.2024.1264 t.j.) w pow. z art. 10 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r.

o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz.U.2025.254 t.j.), będę niezmiernie zobowiązany za przedstawienie informacji w szczególności w następujących kwestiach:

1. Czy rzeczywiście podjęto decyzję o wstrzymaniu działań zmierzających do uruchomienia specjalizacji w dziedzinie psychoterapii, a jeżeli tak – jaki jest charakter, podstawa oraz przewidywany okres tego wstrzymania?
2. Czy ewentualne wstrzymanie uruchomienia specjalizacji wynika bezpośrednio z trwających prac nad ustawową regulacją zawodu psychoterapeuty, czy też jest związane z innymi przesłankami?
3. W jaki sposób planowane jest skoordynowanie przyszłej regulacji ustawowej zawodu psychoterapeuty z funkcjonującym już systemem specjalizacji w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży oraz psychoterapii uzależnień?
4. Czy osoby obecnie kształcące się lub posiadające kwalifikacje w ramach tych dwóch specjalizacji zachowają możliwość uzyskania państwowego tytułu specjalisty na dotychczasowych zasadach, również po wejściu w życie przyszłej ustawy regulującej zawód psychoterapeuty?
5. Czy planowana ustawa będzie przewidywała rozwiązania przejściowe dotyczące osób, które rozpoczęły lub ukończyły kształcenie w ramach obecnie funkcjonujących specjalizacji oraz innych ścieżek kształcenia psychoterapeutów?
6. Jakie działania są obecnie podejmowane w celu przygotowania i uruchomienia specjalizacji w dziedzinie psychoterapii oraz czy prace nad tą specjalizacją zostały zawieszone, ograniczone lub odłożone?
7. Czy w związku z ewentualnym wstrzymaniem uruchomienia specjalizacji zostały wydane jakiegokolwiek formalne decyzje, stanowiska lub wytyczne Ministerstwa Zdrowia, Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego bądź innych właściwych podmiotów?

Będę wdzięczny za udzielenie odpowiedzi na wskazane powyżej pytania, które odnoszą się nie tylko do problemu kształcenia psychoterapeutów. Korelują one bowiem w sposób istotny z wątkiem przewidywalności oraz bezpieczeństwa osób korzystających ze świadczeń psychoterapeutycznych.

Z poważaniem

Błażej Kmiecik

Główny Koordynator do spraw Ochrony Zdrowia Psychicznego

/-wydano i podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Prof. Agnieszka Słopeń- Konsultant Krajowa w dziedzinie psychoterapii dzieci i młodzieży

Prof. Barbara Bętkowska – Korpała, Krajowa w dziedzinie psychoterapii uzależnień,